

Splitter Ny

VISA

om

Utställningen i Stockholm

1897

af

KARL BUSSIG

Beväringsman.

(Eftertryck förbjudes)

Pris 10 öre.

Utställningsvisa 1897.

Mel.: För sjung opp, opp, opp.

1. Jag liksom mången annan for till Utställningen,
Från Nybron med en färja bort till Allmänna gränd.
2. Vid luckan stod en fröken så näpen och så nätt,
Af henne fick jag köpa en utställningsbiljett.
3. Biljetten refs itu af en karl i kläder blå,
Och sen uti *Maskinhallen* dristigt klef jag på.
4. Jag undra' och fundera' på allt, som der jag såg,
Och hos en stilig kulla lät väga mig på våg.
5. Tre andra kullor stodo invid en fin maskin,
Som gjorde tändsticksaskar, så fort som bara hin.
6. I *Konsthallen* den stora jag gick i timmar två,
Der fans en massa taflor båd' röda, gröna, blå.
7. Och hos *Armén* och *Flottan* var präktigt med besked,
Kung Oskar står så ståtlig och blickar mot oss ned.
8. Se'n fick jag syn på *Nansen*, hans skidor och gevär,
Hans sofsäck och hans hundar, hans kälke och så'nt där.
9. Samt *Domkyrkan i Trondhjem*, fast i miniatyr,
Se'n genom stora Hallen jag ut på fältet styr.
10. Der gör jag mitt besök uti mången paviljong,
Och midt på stora planen man fyller en *ballong*.

11. Till »kaffekvarnen» gick jag att kaffe få med dopp,
Men tänk det var omöjligt att kunna få en kopp.
12. De kunde inte koka nå't kaffe utan gas,
Och all den gas som fans, slök ballongen som ett as.
13. Men när han väl var kräfstinn och mer ej kan fördrå'
Blef kaffet kokt i rappet, och det som smakte bra.
14. Ballongen for till väders med passagerarna,
Men folkmassan var moltyst, bestod ej nå't »Hurra»!
15. Uti en *ljusastake*, stor som ett litet hus,
Der kunde man få skåda hur flickor »stöpa ljus».
16. Man till *Kupolen* hissas de meter femtifem,
Der skrifver man på brefkort en vänlig helsning hem.
17. Men äfven *ned* i jorden man komma kan helt lätt
Samt på *linbana* åka från Djurgår'ns fagra slätt.
18. Uti det *gamla Stockholm* var intressant att gå,
Och många rara saker var der att skåda få.
19. *Sankt Gertruds Gillestuga* och *Rådhuskällaren*,
Artisternas herberge och *Konterfejaren*.
20. Samt spöpåle och halsjärn och brandvaktsax med mer,
Och öfverst uppå pälén man »*Kopparmatte*» ser.
21. Och *Tombolan* hon skramlar och vinster dras med glans,
Ja, ej jag kan uppräknä allt roligt, som der fans.
22. *De löjliga fröknar* utaf »Herr Moliére».
Den lustiga teatern, och så en *trollkonstnär*.
23. Utaf sitt värda anlet' man får en *Silhuett*,
Och utaf korf och smörgås man får sig äta mätt.

24. Och vid säckpipans toner, och vid skallmejans gnäll,
Samt harpospel och sång, här fördrifver man sin kväll.
25. Den lysande *fontänen* och *Sagogrottans* prakt,
Och *Illuminationen* mig tjusade med makt.
26. Till sist jag er vill råda, res till Utställningen,
Der mycket fins att skåda, res sedan hem igen.
27. Men hvem har visan diktat, så frågar en och hvar?
Jo, det har undertecknad, som är en bussig kar'.

Karl Bussig,
Beväringsman.

